

Notitie behandeling zienswijzen

<<Ontwerp-omgevingsvergunning en ontwerp-verklaring van geen bedenkingen, het aanleggen van Zonnepark Flierweg>>

Omgevingsvergunning

Vanaf 13 februari 2020 hebben de ontwerpen van de omgevingsvergunning en de verklaring van geen bedenkingen voor het zonnepark Flierweg ter inzage gelegen. Gedurende deze periode heeft een ieder zijn of haar zienswijze tegen de ontwerpen naar voren kunnen brengen. Van deze mogelijkheid hebben de volgende personen gebruik gemaakt:

1. **Appellant 1 (ingeboekt op 13 februari 2020 onder nummer D-64525)**
2. **Appellant 2 (ingeboekt op 18 februari 2020 onder nummer D-64590)**
3. **Appellant 3 (ingeboekt op 24 maart 2020 onder nummer D-66193)**
4. **Appellant 4 (ingeboekt op 26 maart 2020 onder nummer D-66299) - ingetrokken**

Alle zienswijzen zijn tijdig ingediend en voldoen verder aan de wettelijke vereisten, en zijn derhalve ontvankelijk.

De (ontvankelijke) zienswijzen zijn in deze notitie puntsgewijs samengevat en voorzien van een beantwoording door de gemeente Wierden.

1. **Appellant 1 (2 mede ondertekenaars)**

Zienswijze

Appellant geeft aan dat:

- a. het onduidelijk is welk plan nu in procedure is en dat er vragen zijn over de gehanteerde procedure. Een aanvraag is ingediend en volgens de initiatiefnemer is deze ingetrokken door de gemeente. Uit de besluitenlijst van het college bleek dat een verzoek om vergunning geweigerd is. Toch is in een later stadium alsnog een plan voorgelegd aan de gemeenteraad. Naast de hiervoor genoemde punten zijn er fouten gemaakt met het publiceren wat geen duidelijkheid verschafte over de gevolgde procedure. Onder de rubriek van verleende vergunningen werd de aanvraag gepubliceerd als een ontwerp-bestemmingsplan.
- b. er sprake is van slechte en onzorgvuldige communicatie met de omwonenden. De initiatiefnemer heeft ondanks toezeggingen de omwonenden niet bijgepraat over het gewijzigde plan en de status van de aanvraag. Ook zijn niet alle omwonenden uitgenodigd voor de informatiemiddag.
- c. er nog geen compensatie-overeenkomst is getekend met de omwonenden. De afgesproken compenserende maatregelen zijn tot op heden niet vastgelegd.

Beantwoording

- a. Het is begrijpelijk dat er onduidelijkheid is ontstaan over de gevolgde procedure. De oorspronkelijke aanvraag zou worden geweigerd maar na overleg met de initiatiefnemer is besloten het plan te wijzigen waarna het plan opnieuw is voorgelegd. Het verkeerd publiceren van het verzoek heeft het een en ander niet duidelijker gemaakt. Daarnaast is niet voldoende gecommuniceerd.
In het ingekomen stuk wordt gevraagd om een verduidelijking van de gelopen procedure en over het vervolg. Middels de verzonden brief van 4 maart 2020 is antwoord gegeven op deze vragen. In deze brief is ingegaan op de gevolgde en nog te volgen procedure. In de brief is ook aangegeven dat het ingekomen stuk als zienswijze wordt meegenomen in de procedure maar dat het inhoudelijk geen zienswijze bevat. Door één van de ondertekenaars is naast het ingekomen stuk een brief met aanvullende zienswijzen ingezonden (zie appellant 3).
- b. Communicatie over het plan en het verzorgen van informatiebijeenkomsten is in beginsel de verantwoordelijkheid van de initiatiefnemer. Deze maken op basis van de vastgestelde Kadernota grootschalige duurzame energieopwekking (hierna beleidskader) onderdeel uit van de maatschappelijke inpassing; een inspanningsverplichting. Wanneer op voorhand hier grote gebreken aan kleven, is dat aanleiding om in gesprek te gaan met initiatiefnemer. De wijze van

communiceren is (achteraf) echter geen weigeringsgrond voor een verzoek om omgevingsvergunning. Hoewel de communicatie richting omwonenden over de wijzigingen op het plan beter had gekund, zien wij hier geen aanleiding en/of mogelijkheid om de gevraagde omgevingsvergunning te weigeren.

- c. Tot het plan behoren compenserende maatregelen welke onderdeel uitmaken van de landschappelijke en maatschappelijke inpassing. Het staat initiatiefnemer vrij om daarnaast met omwonenden aanvullende afspraken te maken over de wijze van compenseren. Het tekenen van een dergelijke compensatie is een private overeenkomst tussen initiatiefnemer en omwonende(n). De gemeente is hierin geen partij. Extra compensatie van omwonenden maakt geen onderdeel uit van het plan en is dus niet relevant voor de toetsing of het plan voldoet aan een goede ruimtelijke ordening.

Conclusie

De zienswijze geeft geen aanleiding om het plan aan te (laten) passen of de gevraagde omgevingsvergunning te weigeren.

2. Appellant 2

Zienswijze

Appellant geeft aan dat:

- a. een afwijking van 100% ten opzichte van de in het beleidskader vastgestelde oppervlak van maximaal 4 ha per zonnepark te groot is. In het deelgebied is slechts ruimte voor maximaal 3 zonneparken met een omvang van 4 ha per park.
- b. de reden tot afwijking van het beleidskader wordt nauwelijks gemotiveerd.
- c. er wordt in het besluit ten onrechte niet aangegeven wat de repercussies zijn voor het resterende deel van het betreffende deelgebied.
- d. er nog geen zekerheid is of de opgewekte elektriciteit kan worden terug geleverd via het openbare netwerk.
- e. er nog geen overeenstemming is over een anterieure overeenkomst met de exploitant van het zonnepark, waardoor waarborging en garanties voor ontmanteling van het park en maatschappelijke participatie niet zeker gesteld zijn.
- f. de bijdragen aan maatschappelijke participatie voor 25 jaar in het vooruitzicht moet worden gesteld in plaats van de looptijd van de subsidieperiode van 15 jaar.
- g. er geen helderheid is verstrekt hoe de financiële participatie is geborgd en hoe de kosten voor de ontmanteling van het park zijn geborgd.

Beantwoording

- a. Het zonnepark krijgt een oppervlak van ca. 8 ha (6 + 2 hectare). Het park wordt daarmee groter dan aangegeven in het vastgestelde beleidskader. Toch zijn wij van mening dat het plan voldoet aan een goede ruimtelijke ordening. Voor de onderbouwing verwijzen wij naar de ruimtelijke onderbouwing, versie 3.2 welke onderdeel uitmaakt van de omgevingsvergunning. Om deze reden kunnen wij instemmen met het plan.
- b. Het park, bestaande uit 2 kavels, past binnen de natuurlijke begrenzing. Het park voldoet in strikte zin niet aan de kaders (4 hectare, 1 kavel) maar wel aan de uitgangspunten van het kader. De inpassing binnen het bestaande landschap is daarin maatgevend.
Om in het bestaande landschap een klein park te kunnen realiseren wordt in eerste instantie gekeken naar de kavel en de natuurlijke begrenzing. Deze begrenzing moet in stand blijven. Bij het Zonnepark aan de Flierweg is dit het geval.
De grootste kavel wijkt wat betreft afmetingen niet af van de (landbouw-)kavels die in dit type ontginningslandschap voorkomen. Hierdoor is de afwijking van grootte (ca. 4 hectare) ook goed te motiveren. In dit landschap komen grotere kavels voor, ook groter dan 4 hectare.
De kleinere kavel wordt grotendeels (3 van de 4 zijden) aan het zicht onttrokken door bospercelen. De open-zijde is waarneembaar maar ligt wel verder van de weg af dan de grootste kavel. Ook wordt verwezen naar de ruimtelijke onderbouwing versie 3.2 welke onderdeel uitmaakt van de omgevingsvergunning. Zie ook onder a.

- c. In het beleidskader is inderdaad niet aangegeven welke gevolgen het toestaan van een groter park heeft voor het aantal resterende parken in het deelgebied. Dit park is het eerste aangevraagde park in het deelgebied. Deze onduidelijkheid wordt meegenomen in de aanstaande evaluatie Zonneparken.
- d. De afdracht van de opgewekte energie is geen evidente toetsingsgrond voor een goede ruimtelijke ordening. Dit is een risico voor de initiatiefnemer. Wel weten we dat netbeheerders continu bezig zijn met het verbeteren/uitbreiden van de voorzieningen. Er is voor ons dan ook geen aanleiding om aan te nemen dat het plan niet uitvoerbaar is.
- e. De omgevingsvergunning wordt pas verleend, wanneer de anterieure overeenkomst door initiatiefnemer is ondertekend. Daarmee worden dingen die publiekrechtelijk niet of niet goed geborgd kunnen worden alsnog geregeld.
- f. In de anterieure overeenkomst is wel degelijk de koppeling gelegd met de looptijd van de omgevingsvergunning en vastgelegd dat een jaarlijkse bijdrage aan het gebiedsfonds moet worden gedaan gedurende de gehele looptijd van de omgevingsvergunning (25 jaar).
- g. Bestuursrechtelijk vervalt na 25 jaar de vergunning en daarmee het bestaansrecht van het zonnepark. Wanneer het zonnepark na 25 jaar niet wordt ontmanteld, zal worden overgegaan tot bestuursrechtelijke handhaving. Daarnaast is de financiële participatie en hoe de ontmanteling van het park geborgd/vastgelegd in de anterieure overeenkomst (zie ook onder e).

Conclusie

Punt c wordt meegenomen in de geplande evaluatie van het beleidskader. Aangezien dit het eerste plan is in het deelgebied heeft het geen gevolgen voor deze aanvraag. De zienswijze geeft derhalve geen aanleiding om het plan aan te (laten) passen of de gevraagde omgevingsvergunning te weigeren.

3. Appellant 3 (Juridisch adviesbureau namens omwonenden)

Zienswijze

Appellant geeft aan dat:

- a. er op geen enkele wijze duidelijk is geworden dat er met een dergelijk groot park sprake is van goede ruimtelijke ordening.
- b. er wordt ervaren dat er onvoldoende aandacht is geweest voor de communicatie en participatie. De omwonenden zijn niet vroegtijdig betrokken bij de huidige plannen.
- c. er geen duidelijkheid is over hoe de participatie in het zonnepark wordt vormgegeven en op welke wijze omwonenden eventueel gecompenseerd zouden worden.
- d. het onduidelijk is op welke wijze het zonnepark wordt ingepast in het landschap. In het ontwerp is de ruimtelijke onderbouwing als voorwaarde voor vergunningverlening opgenomen. De concrete voorwaarden van de inrichting worden in dit stuk gemist.
- e. een termijn van 25 jaar als lang wordt ervaren en hoe wordt gegarandeerd dat daarna het park verdwijnt.
- f. het noodzakelijk is dat de anterieure overeenkomst gesloten wordt voordat de ontwerp beschikking gepubliceerd is. Er moet eerst duidelijkheid zijn over hoe de maatschappelijke inpassing geregeld is en hoe de privaatrechtelijke overeenkomst gaat luiden omdat dit onderdeel uitmaakt van het plan. In het beleidskader is aangegeven dat afspraken voorafgaand aan de planologische procedure worden vastgelegd in een privaatrechtelijke overeenkomst.
- g. voor zover bekend niet een communicatieplan en participatieplan is opgesteld zoals in het beleidskader is aangegeven. Hierdoor raakt de gemeente de regie kwijt over het proces.
- h. de maatschappelijke inpassing niet of niet voldoende concreet in de ontwerp beschikking is opgenomen.
- i. er geen rekening is gehouden met eventuele planschade en er is geen sprake van voldoende en concrete compensatie van de omwonenden.
- j. een kleinschaliger zonnepark op een grotere afstand voor de appellant acceptabel is.

Beantwoording

- a. Appellant maakt niet expliciet duidelijk waarom niet wordt voldaan aan een goede ruimtelijke ordening. In de ruimtelijke onderbouwing welke onderdeel uitmaakt van de beschikking staat duidelijk aangegeven waarom we van mening zijn dat het plan voldoet aan een goede ruimtelijke ordening.
- b. De wijze van communiceren verdient niet de schoonheidsprijs. De omwonenden zijn wel betrokken bij voornemen van de realisatie van een zonnepark aan de Flierweg. De omwonenden zijn echter niet betrokken bij en op de hoogte gebracht van de wijziging van het plan. In het beleidskader zijn voor communicatie (als onderdeel van de maatschappelijke inpassing) verplichtingen opgenomen voor de initiatiefnemer. Deze verplichtingen moeten worden uitgelegd als inspanningsverplichtingen, en niet als resultaatsverplichtingen. Het wil dus niet zeggen dat er algehele overeenstemming over de invulling van het plan moet zijn. Hoewel de wijze van communiceren beter had gekund, geeft deze voor ons geen aanleiding om geen medewerking aan het plan te verlenen.
- c. Hoe de participatie wordt vormgegeven is opgenomen in de anterieure overeenkomst. De extra compensatie aan omwonenden maakt geen onderdeel uit van het plan, maar is een extra inspanning van de initiatiefnemer richting de omwonenden. De gemeente is geen partij in eventuele afspraken hierover. Zie ook beantwoording onder 1c.
- d. De landschappelijke inpassing als ook het beplantings-/beheerplan en het biodiversiteitsplan zijn als bijlage opgenomen bij de ruimtelijke onderbouwing. De ruimtelijke onderbouwing en daarmee de landschappelijke inpassing maakt daarmee onderdeel uit van de project-omgevingsvergunning en is dus geborgd.
- e. Na 25 jaar vervalt de vergunning van rechtswege en daarmee ook de grondslag voor het zonnepark. Op dat moment ontstaat er een mogelijkheid om bestuursrechtelijk handhavend op te treden.
- f. Er bestaat overeenstemming over de inhoud van de overeenkomst op een enkel puntje na (maatwerk). De omgevingsvergunning wordt pas verleend wanneer de overeenkomst door initiatiefnemer is ondertekend. Hierin worden slechts de dingen geregeld tussen initiatiefnemer en de gemeente die publiekrechtelijk niet geregeld kunnen worden. Derden zijn hierin geen partij.
- g. Communicatie en participatie zijn beide opgenomen in het maatschappelijk plan en maken onderdeel uit van de maatschappelijke inpassing. Het maatschappelijk plan is wel ingediend bij de gemeente en akkoord gevonden. De gemeente houdt regie doordat de uitvoering van dit plan is geborgd in de anterieure overeenkomst.
- h. Appellant is hier niet specifiek in wat er niet goed is opgenomen. Zie reactie onder g. Het maatschappelijk plan is opgenomen in de overeenkomst. De overeenkomst wordt ondertekend voordat de vergunning wordt verleend. Daarmee heeft de gemeente voor zichzelf verzekerd dat aan het maatschappelijk plan uitvoering wordt gegeven. Daarbij dient te worden opgemerkt dat het niet gaat om een resultaatsverplichting, maar het enkel een inspanningsverplichting betreft.
- i. Zoals onder c aangegeven maakt de extra compensatie geen onderdeel uit van het plan. De compensatie is in het beleidskader van een goede ruimtelijke ordening niet nodig en moet worden gezien als een extra inspanning van de initiatiefnemer richting omwonenden. De compensatie die wel is meegenomen is de landschappelijke inpassing en de maatschappelijke inpassing (inclusief de bijdrage aan het gebiedsfonds). Deze zijn allemaal opgenomen in de omgevingsvergunning en/of de overeenkomst.
Voor wat betreft de planschade: in de overeenkomst is opgenomen dat de initiatiefnemer het risico voor eventuele planschade draagt. De hoogte van eventuele planschade wordt niet dermate hoog geacht dat de uitvoering van het plan daarmee in gevaar komt, zodat planschade geen rede kan zijn geen medewerking aan het plan te geven. Eventuele planschade is immers geen toetsingsgrond bij het verlenen van een omgevingsvergunning, maar kent haar eigen procedure volgens de Wet ruimtelijke ordening.
- j. Het punt wordt voor kennisgeving aangenomen.

Conclusie

De zienswijze geeft geen aanleiding om het plan aan te (laten) passen of de gevraagde omgevingsvergunning te weigeren.

4. Appellant 4

De zienswijzen zijn ingetrokken.

Behorende bij besluit van 10 november 2020